

Сања Савић Милосављевић

КРОМПИР

ТРКАЧ ПРОТИВ ЗЛИХ ЈЕЗИКА

Ја какве су ти ове пјесме
ниђе ћошка зашиљеног
ниђе тачке зареза
ниђе мисли заобљене
ниђе риме симетричне
ниђе руке прифаћене
каблови стихова к'о шипражје
на сто мјеста небо траже

очекивања к'о образ
просјачета
да га пољубиш
иште

интима разастрта
све неопран веш
по штрику
зар ту
да ти се сакрије
читалац
од туђе срамоте
Боже саклони

КРОМПИР

Гулио Јоко кромпир
полако
матер му вазда
приговарала
да је спораћ
пјесничка душа
куд га Бог
међу њих и задјену.

Брже, Јоко,
шта га цицкаш,
кô да везеш?

Каже Јоко:
Мајко, Иво је Андрић
умио јабуку огулити
све у једном комаду,
а да се низ не прекине.

Каже му мати:
Јебо те Андрић,
а њега јабука,
мјесто да гулиш
ти се ш њиме
по мислима јуриш.

Стидим се, мајко.
Чега, Јоко?

Кад гулиш једну јабуку,
онда си господин,
кад гулиш
петкила
кромпира,
онда си фукара.

Шљапну га матер
по глави
Јоко све звијезде
преброја

па зачу глас
Ива Андрића
у оригиналу
како му шапуће на
ошинуто уво:
Јоко, болан,
ништа се не сикирај
гулио сам и ја
кромпир
ал' кад будеш
метнуо на папир
за десет година
ко ће моћи да провјери
да л' је била јабука
ил' кромпир...

И тако Јоко
оде у књижевнике.

ДВИЈЕ ПТИЦЕ

Гледам са моста:
авион лети
ниско
птица му по трагу шара
стрмоглаво.

Он –
пун путника
којима је то
тек
један трен путовања,
досадно полијетање
извјесно.
Пун је очекивања
туђих
за сваку продату
карту
пун реп куфера.

Птици је можда

овај лет
последњи.
Можда учи
кочење
пред бетоном.
Не знам.

Авион је,
физика каже,
бржи.

Птица је,
физика каже,
мања.

Постоји ли
мјерна јединица
души да кораке зброји?

Гледам са моста:
авион лети сигурно
ка хоризонту.

Птица шара
ту у близини.

Док он се
претвара у тачку,
она
чини се
плеше.

Орнаменте
што црта крилима
по пустом небу
памтим.

ТУРИСТИ НА ДОКУ

Прошли смо кроз Котор
сликали се поред крузера
дивили се
његовој величини
нешто се зачу иза наших леђа
готово бешумно
помислисмо да је вјетар
а био је
грохот мора.